

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 25. ledna 2017 –
Lubrizol France SAS v. Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations
extérieures**

(Věc C-39/17)

(2017/C 112/31)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Lubrizol France SAS

Odpůrkyně: Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

Předběžné otázky

Brání články 28 a 30 Smlouvy o fungování Evropské unie tomu, aby byla hodnota zboží přemístěného z Francie do jiného členského státu Evropské unie poplatníkem solidárního příspěvku společností na sociální zabezpečení a doplňkového příspěvku k němu nebo na jeho účet, pro účely jeho podnikání, zohledněna při určení celkového obratu, který tvoří vyměřovací základ těchto příspěvků?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgerichts Düsseldorf (Německo) dne
26. ledna 2017 – Fashion ID GmbH & Co.KG v. Verbraucherzentrale NRW eV**

(Věc C-40/17)

(2017/C 112/32)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci/Účastnice původního řízení

Navrhovatelka v odvolacím řízení: Fashion ID GmbH & Co.KG

Odpůrce v odvolacím řízení: Verbraucherzentrale NRW eV

Vedlejší účastníci řízení: Facebook Ireland Limited, Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Předběžné otázky

1. Brání ustanovení článků 22, 23 a 24 směrnice 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ vnitrostátní právní úpravě, která vedle intervenčních pravomocí orgánů pro ochranu údajů a možností dotčené strany v oblasti soudního přezkumu přiznává veřejně prospěšným sdružením na ochranu zájmů spotřebitelů pravomoc zahájit v případě porušování těchto zájmů postup proti jejich porušovateli?

V případě záporné odpovědi na první otázku:

2. Je v takovém případě, o jaký se jedná v projednávané věci, kdy určitá osoba začlení do své webové stránky programový kód, v jehož důsledku je prohlížeč uživatele instruován, aby žádal obsahy od třetí osoby a za tímto účelem předával této třetí osobě osobní údaje, osoba, která tento programový kód začlenila do své webové stránky, „správcem“ ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, i když tato osoba sama nemůže toto zpracování údajů ovlivnit?

3. V případě záporné odpovědi na druhou otázku: Musí být čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů vykládán v tom smyslu, že odpovědnost je v něm upravena s konečnou platností tak, že brání občanskoprávnímu řízení s třetí osobou, která sice není „správcem“, ale zapříčinila důvod zpracování údajů, které nemůže ovlivnit?
4. Co lze v situaci, jaká nastala v projednávané věci, považovat v souvislosti s čl. 7 písm. f) směrnice 95/46/ES za oprávněné zájmy? Je to zájem na vkládání obsahů poskytnutých třetí osobou, nebo zájem této třetí osoby??
5. Komu musí být v situaci, jaká nastala v projednávané věci, poskytnut souhlas podle čl. 7 písm. a) a čl. 2 písm. h) směrnice 95/46/ES?
6. Týká se povinnost poskytnutí informací, kterou stanoví článek 10 směrnice 95/46/ES, v situaci, jaká nastala v projednávané věci, i provozovatele webové stránky, který do ní začlenil předmětný obsah poskytnutý třetí osobou a zapříčinil tak důvod ke zpracování osobních údajů touto třetí osobou?

(¹) Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem
(Nizozemsko) dne 1. února 2017 – X v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Věc C-47/17)

(2017/C 112/33)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Předběžné otázky

- 1) Musí dožádaný členský stát s ohledem na cíl, obsah a účel dublinského nařízení (¹) a směrnice o azylovém řízení (²) odpovědět na žádost o nové posouzení podle čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení (³) do dvou týdnů?
- 2) Má-li být odpověď na první otázku záporná, je v takovém případě třeba s ohledem na čl. 5 odst. 2 poslední větu prováděcího nařízení uplatnit lhůtu nejvýše jednoho měsíce, stanovenou v čl. 20 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 343/2003 (⁴) (nyní čl. 25 odst. 1 dublinského nařízení)?
- 3) Má-li být odpověď na první i druhou otázku záporná, má dožádaný členský stát – s ohledem na výraz „[vyvine úsilí]“ použitý v čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení – k tomu, aby odpověděl na žádost o nové posouzení, přiměřenou lhůtu?
- 4) Musí-li dožádaný členský stát vskutku odpovědět na žádost o nové posouzení podle čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení v přiměřené lhůtě, jedná se i po více než šesti měsících, jak tomu je v projednávané věci, stále ještě o lhůtu přiměřenou? Má-li být odpověď na tuto otázku záporná, jak je potom třeba chápat „přiměřenou lhůtu“?
- 5) Neodpoví-li dožádaný členský stát na žádost o nové posouzení ani do dvou týdnů, ani do jednoho měsíce, ani v přiměřené lhůtě, jaké důsledky je z toho třeba vyvodit? Je v takovém případě k meritornímu posouzení žádosti cizince o azyl příslušný dožadující členský stát, nebo naopak dožádaný členský stát?